

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר היבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים ביציאת
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צינא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראל ותק
ועושה חסד מוה פנחס צריה זצ"ל

אג"ד דק' טורקא

דווארט קומי אורי

ז

בצהש"ת

השב האפר

פרשת דברים שנת תשפ"א גליון ל"ט

פרשת דברים

חלקי ה' ר"ל ענין האמונה הוא פתח ושער לבטל כח היצה"ר ובפשוטו מרומז אחרי שיזכור מה שיהי' אחריו שהוא זכרון יום האחרית ויום החשבון, ולכן אפשר לפרש בפסוק (יא, ל) אחרי דרך מבא השמש כי ר"ל ע"י הענינים המרומזים בר"ת אחרי שהוא הסחת ופיתוי היצר עי"ז מבא השמש שהאדם מחשיך אור שמשו, וגם מרומז בהיפך זה ע"י הרמזים שבתוי אחרי שהם ג' מצות לבטל בחי' יצה"ר שהוא מבחי' דינין שהם ב"פ ש"ך גימ' שמש, וזהו אחרי דרך ר"ל הרמוזים בתוי אחרי הם דרכים למבא השמש והבן. וזהו אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם כי ר"ת האדם הוא א' אחרי דרך מ'בא ה'שמש והעולה לנו מכל זה שבמלת אחרי מרומז ענין תוכחה והפוכו ע"כ אמר בפ' מוכיח אדם אחרי והבן.

והנה כאן התחיל בפסוק (ט, א) אחרי הכותו. ר"ל כיון שידוע לנו שעיקר השלימות בהיות האדם מקבל דברי תוכחה אז יוכל לבא לעבודת שמים, ובאם לאו ח"ו אין לו תקנה, והנה עבודת השם נכלל בג' בחינות שהם אהבה יראה תורה והם ג' גוונים שהם

הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי, דהנה מובא במדרש (תנחומא, א, ב) ע"פ אלה הדברים זש"ה (משלי ב, כג) מוכיח אדם אחרי חן ימצא וגו' נמצא כי במלת אחרי מרומז דברי תוכחה, ונוכל לומר בזה דהנה תוי' אחרי' גימ' רי"ט גימ' ג"פ חכמ"ה כי ע"י חכמה פותח שערים ר"ל כי אם הקב"ה נותן לאדם חכמה הוא פותח לעצמו פתחים שיוכל לעמוד נגד פתוי היצה"ר והנה חז"ל נתנו לנו ג' פתחים לעבוד בהם השם ע"ד שאמרו (ברכות ה) לעולם ירגיז אדם וכו' והם ג' שערים תורה, אמונת השם, זכרון יום אחריתו, והם ג' בחי' חכמה שבמלת אחרי כנ"ל ומרומז בר"ת אחרי' י'צר א'דם ר'ודף ח'מדת ר"ל שיצה"ר מפתה את האדם אל חמדת הזמנים ואם יבא אל האדם בחי' יראה שלא לעשות הרע אז הוא מסית אותו כי הקב"ה רחום יכפר עון ור"ת אחרי' א'ל ר'חום י'כפר ח'טאתך ונגד זה מרומזים העצה שנתנו חז"ל אחרי' ר"ת ר'אשית ח'כמה י'ראת א'ד' כי ע"י חכמה שהיא התורה יבוא ליראה, ועוד מרומז בר"ת ע"ד המבואר בפסוק (איכה ג, ב) חדשים לבקרים רבה אמונתך

במדרש (איכה רבה פתיחתא יא) אילו זכיתם הייתם קורים איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכ' וריבכם עכשיו שלא זכיתם אתם קורים איכה ישבה בדד. והוא תמוה, כי לכאורה בפ' איכה אשא לבדי אין כאן מעלת ישראל רק לאדרבה גריעותא, ואפשר לומר דהנה כבר הבאתי כמה פעמים בשם הזוהר הקדוש דכל אותיות התורה המה רק צירופי שמות רק אחר שנתנה לבני האדם ולא כל מוחא סביל דא לכן נתלבשו בספורי מעשיות כמו מליון דאתון מליון דלבן מליון דעשו, ומי שמפרדי מעלים חשכת חמרו יוכל להשיג אור הפנימי שבה וצירופי השמות שבה, ולכן הרשות נתנו לנו לפרש דברי אלקים חיים בכל האופני' שיהי' סובלים אך שנשמור לכל נטעה ח"ו מדרך הישר. והנה ספר דברים כלו הוא דברי תוכחות שהוכיח משה רעיא מהימנא את עם קדוש בני ישראל וצריך האדם לחפש בדברי' האלה למצוא רמיזא דחכמתא שיהי' בו תוכחה ומוסר לדרך לעבוד בו השי"ת, ואפשר לנו לפרש בפס' (ט, א) אחרי הכותו את סיחון מלך האמורי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך

מרומזים בר"ת אלי שהם א'דום ל'בן י'רוק והם נגד ג' שרי המרכבה שר"ת שלהם מג"ן, ואם האדם עובד השם הוא מתקן ג' גוונין מנהורין האילו. ולכן מרומז ג"כ במלת אחר"י גימ' יר"ט שהוא בא"ת ב"ש מגן ור"ת ג' שרי המרכבה הנ"ל והבן. אמנם ח"ו כשאדם חוטא הוא עושה חשך בבחי' גוונין הנ"ל. ולכן כתיב (איכה ג, מה) סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים, כי ר"ת ס'ומק ח'יור י'רוק ג' מראות הנ"ל ר"ת ספ"י שהאדם פוגם בהן ועי"ז הוא סח"י. וזהו מרומז אחרי הכותו את סיחון ר"ל ע"פ פגם בבחי' המרומז בתי' אחרי הוא הכאת סיחון ר"ת נ'הורין ח'יור ס'ימוק י'רוק. וזהו גרם מלך האמורי אשר יושב בחשבון כי ידוע לנו כמה חשבונות חשבו חכמי ישראל לזמן גאולתינו וכבר יצאו בעוה"ר מה שיצאו. והנה בר"ת אמר"י מרומז ר'וח א'פינו מ'שיח ד' ידוע שישביה הוא מלשון עכבה, וזהו כוונת הפסוק שבחטאינו גרמנו מלך האמורי שהוא מלך המשיח יושב בחשבון שהוא מעכב לפי החשבון הראוי כי בעוה"ר יצאו מה שיצאו, גם גרמנו ע"י חטאינו ואת עוג ר"ת ע'קרון ו'כל ג'כולותי, מלך הבשן שמלכה שהוא בחי' הסט"א ע"ד פרות הבשן אשר יושב בעשתרות שהוא יושב בתקפו באדרעי גימ' רפ"ה שהוא בחי' הסט"א בחי' מאדים חלכנה המן גי' רפ"ה.

או ירמוז עוג מלשון עכבה ע"ד (7) הלהו תענה מלך הבשן כי בשן גימ'

ארך אפים ור"ל הש"י הוא מעכב וסובל וארך אפים אשר יושב בעשתרות כי עשרות הוא עדרים בתרגומו והוא ע"ד הכתוב (שיר השירים א, 1) שלמה אהי' בעוטי על עדרי חבריך, שהאומות שיש להם שבועים שרים והמה עדרים שלהם וכעת בגלותינו ההשפעה הולכת ע"י השרים והם נזוני' מהעיקר, ואנחנו עם ב"י מזון שלנו הוא רק מן התמצית והשרים וזהו ע"י אריכת אפים והבן. ולכן מוטל על כל אחד מישראל לפשפש במעשיו עד מתי ניקום בקיומא דחד סמכא וכבר עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו. והנה מצאנו רמז להמליץ עבור אומה הישראלית בפסוק (ב, 1) ונעבור מאת אחינו בני עשו היושבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר, כי רוב חטאים של האדם באים מסיבת הגלות ע"ד שמצינו בפסוק (ויקרא טז, כא) ונתן אותם על ראש השעיר, והנה אם האנשים היו יודעים שבאמת האומות היו שונאי' לנו בתכלית ששנאה לא הי' מתערבים עמהם ולא היו למידי' ממעשיהם אך שלפי כח המדמה שלהם נראה להם שהם מטיבי' עמם ועי"ז באים לידי תערובות ע"ד (תהלים ק, לה) ויתערבו בגוים וגו', והנה זהו גורם לנו אריכת הגלות ע"ד ששמעתי מכבוד חותני הרב [ר' לייבוש אב"ד גלוגוב בן הרה"ק ר' פנחס מקורימא] המנוח זצלה"ה ע"פ (ויקרא כ, מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים וגו' ר"ל אם היו

בישראל עכ"פ מדה זו שיהיו יודעי' זאת שהם בארץ אויביהם זה לבד הי' מספיק ג"כ שלא מאסתים וגו' ודפח"ת. וזהו רומז ונעבור ר"ל מה שאנחנו עוברי' על מצות ד' הוא מסבה מאת אחינו בני עשו שדומי' לנו כאלו הם אחינו וזהו בעצמו גורם היושבים בשעיר שהם מתעכבי' תחת יד שעיר, וסיים הפסוק מדרך הערבה ר"ל כיצד יבוא לבחי' גאולתינו ע"ד שנאמר (מלאכי ג, 1) וערבה לד' מנחת יהודה וגו' וזהו מדרך הערבה גם מדרך הערב"ה גימ' תקו"ם ע"ד (תהלים קב, יד) אתה תקום תרחם ציון, והנה יש לנו שני בחי' א' מצד השבועה אשר נשבע ד' לאברהם וליצחק וליעקב, ובחי' הב' ע"י תשובתינו. והנה מבואר במגילת איכה (איכה ה, יט) אתה ד' לעולם תשב וגו' למה לנצח תשכחנו, וזהו מרומז בתי' מאילת ר"ל או בחי' הגאולה תהי' מבחינה זו א'תה ד' לעולם ת'שב ר"ת איל"ת או תהי' מבחינת עציון גבר כי במגי' אני הגבר שם נאמר מה יתאונו אדם ח"י גבר על חטאיו וגו', נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד ה' (איכה ג, לט) וזהו מעציון לשון עצה גבר רומז על ירמיהו הנביא רומז לבחי' תשובה והבן. והנה עיקר הכל הוא לתקן שתי איברי' שבאדם שהמה כוללים המצות הלב לכוון המחשבות הלב ולהאמין באמונה שלימה בבית"ש, והיד הוא בחי' מעשה המצות וכבר אמרנו שהם ב' חותמות שצריך האדם להיות חתום ממגע נכרי ע"פ

ששמעתי מהרב דק"ק לאנציהט שמרומז ב' חותמות כי מילוי תיבת ל"ב גימ' חות"ם ויד עם המילוי ג"כ גימ' חותם. והנה מבואר בפסוק (איכה ג, מא) נשא לבבינו אל כפים אל בשמים, ומבואר במדרש (ירושלמי תענית ב, א) נשוי לבנא לכף ידנא: ר"ל לחבר ב' בחינו' אלו, וזהו אפשר ירמוז איכה אשא לבדי (א, יב) ר"ל איכה אוכל לקיים הפסוק נשא לבבינו אל כפים כי לבדי הוא אותיות ל"ב י"ד, ומפרש טרחכם משאכם וריבכם כי כבר הבאתי כמה פעמים מה שמוכא בס' אור המאיר ע"פ אלקים אלקיך אנבי שיעורא דמ"ם סתומה בשיעור' דכ"ף פתוח' ע"ש. כי עיקר התיקון לעשות מבחי' אלקים אלקיך ולהמשיך על עצמו אלוקותו ית"ש על רמ"ח איברי' ושס"ה גידיו שיהי' יוכל להקרא בשם אלקיך וזהו טרח כ"מ ר"ל שצריך טרחה לעשות מאות מ"ם אות כ"ף והבן.

גם ירמוז בתי' טרחכם כי ט"רח גימ' רי"ז מס' ז"פ אל ע"ד שיתקן שבעת ימי הבנין שתהי' בחינו' ימין גובר בהם, גם צריך לתקן בחי' משאכם שהוא בחי' אותיות משא שהוא ג' אמות אמ"ש שבהם נבראו יסודות האדם, וגם ריבכם כי ריב בא"ת ב"ש שג"ם כי שמ"ג חלקי אור נגנזו, והכל צריך האדם לתקן שתהי' אור הלבנה כאור החמה כאור שבעת הימים, הם ז"פ מ"ט גימ' שג"ם, וזהו מרומז בפסוק (מיכה ו, ב) כי ריב לד' עם עמו כי זהו הריב בעצמו שיראה לתקן האורות האלה. והנה להבין יותר כי

לב ויד במילואו שהם בחינות ב' חותמות האלה ובא הכל ע"י כ"ב אותיות התורה הכל ביחד גימ' תתקע"ב והכל מס' טרחכם ומשאכם וריבכם מכוון, וזהו איכה אשא לבדי האיך אוכל לשאת בחינת לב ויד ע"י טרחכם ומשאכם וריבכם והבן.

והנה עיקר הכל הוא מרומז במה שאמר ד' והייתם לי סגולה מכל העמים וגם ע"ד שהבאתי למעלה על פסוק (שמות כה, ב) ויקחו לי תרומה כי השם צוה שאנחנו נהיה דבקים בו יתברך שמו ואז יהיה לנו לאלקים, אם לא הרי אתם של נבוכדנצר וכו'. והנה שאנחנו מתקנין ע"י בחינת לב ויד הנ"ל שהוא במילואו גי' תתק"ס אנחנו באים לבחינה זו והייתם ל"י כי לי במילואו בעשר מדרגו' שהם י"פ ל"י גימ' תתק"ס מכוון. והנה אמרו בגמ' (מכות כד) בא חבקוק והעמידו על אחת שהוא אמונה, שהוא ראשית הכל והאמונה נרמזת בכ"ה אתוון דיחודא עילאי, והנה השם ית"ש הבטי לאברהם אע"ה ראש המאמינים והוציאו מחללו של העולם ואמר לו הבט וספור הכוכבים וגו' ויאמר לו כה יהיה זרעך (בראשית טו, ה) שהכוונה בזה אשר ישראל מיחדים כ"ה אתוון אז הם במדרגות כוכבים בבחינת גדלות וחשיבות וגם בבחי' ריבוי. ולכן אמרתי לפרש מדרש (רבה א, יא) ע"פ (א, י) ד' אלוקיכם הרבה אתכם והנכם היום ככובי השמים לרוב זש"ה (תהילים ה, ח) אשתחוה אל היכל קדשיך, שהוא רומז לדברינו כיון שהאדם

מתקן בחינת כ"ה אתוון הנ"ל ומתקן א"ע שיהי' בחי' לי בשלימות ע"ד האמור והייתם לי סגולה אז מתקן בחינת היכל ומשכן ד' שישרה שכינתו בתוכו, כי אותיות היכל צירוף כ"ה ול"ו והבן, וזהו אשתחוה אל היכל קדשך. והנה אם ח"ו אדם פוגם באותיות לי אז מסיר הלמ"ד מן הלב ונשאר ב' למסור היו"ד מן הויד ונשאר ד' ונשאר ב"ד ובא"ת ב"ש הוא ש"ק ועי"ז גורם לעצמו מסך המבדיל ע"ד (ישעיהו ג, א) אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם, ונחרב המקדש וישבה בדד ע"ד בד בכד וזהו דברי מדרש אם זכיתם הייתם קורים איכ' אשא לבדי שהוא באמת מעלה רבה כנ"ל וד' ישמני מעושי רצונו באמת ותמים והוא רחום יכפר באם ח"ו שגותי והבן היטב:

ד' אלוקינו דבר אלינו בחורב לאמור רב לכם שבת בהר זה פנו וסעו לכם (א, ו) ע"ד האמור במדרש (קנינה שאלי שרופה באש) כי לטעם זה בחר ד' בהר סיני ומאס בהרים גדולים לרמוז על הדת שתרד מכבודה משל למלך בכה על משתה בנו וכו', וזהו ד' אלוקינו דבר אלינו בחורב מה שהשם דבר אלינו דוקא בחורב ולא בהרי' הגדולים זה היה כדי לאמור לנו רב לכם שבת וגו' פנו וסעו לכם להודיע לנו שלא נשב בהר זה ימים רבים והבן:

